

Allegretto.

Sig-ne lil sad i Kakkelovns-krog, Taa-re-ne run-de saa stri-de; Mo-de-ren stod med en

nyt-tig Bog tro-lig ved Dat-terens Si-de. Sig-ne lil grød for en el-sket Ven, som til Kampen var

dra-gen hen mod Sa-ra-ce-ner-nes Ri-ge; yn-ker den ar-me Pi-ge.

2.
Himmelen var som Aske graa,
Stormen saa kvinende varsled,
Signes Befindende var som saa,
Nyligen havde hun barslet.
Moderen laved' en Barselgrød,
Salten Taare i Grøden flød,
Hun før sit Barn monne græde
Moderens Trøst og Glæde.

3.
Grøden var lavet, og Moderen gik,
Den til sin Datter at bære;
Hjertelig Tak hun af Signelil fik;
"Moder velsignet Du være!"
Moderen blev saa hierteglad,
Signelil spiste det hele Fad,
Sank saa i Dödens Arme.
Himmelen sig forbarme!

4.
Modren af Skræk fik Apoplexie,
Livlös hun segned' paa Tillie.
Midnattens Maane gik Ruden forbi,
Saae paa den stakkels Familie.
Maanen vender sit Ansigt bort,
Natten bliver nu ravnensort,
Rødsoomt Uglerne tude!
Hermed er Visen ude.